

ĐÀI LOAN KÝ SỰ

Của Nguyễn Duy Sỹ



PHẦN I - TAIPEI

Được sự động viên của Bok Tiến, DS viết đôi hàng về du lịch Đài Loan đọc chơi.

Chào online Bok Tiến trong 2 chuyến quá cảnh Taipei đến Mỹ. Lần này thì quyết chí thăm giang san Bok và khám phá Hòn đảo mà vào thế kỷ 16 thực dân Bồ Đào Nha đặt tên “Formosa” nghĩa là Hòn đảo xinh đẹp. Nay người Việt mà nghe từ này thì liên tưởng ngay đến ”cá chết” Miền Trung. Formosa→cá chết.

Thế mà chỉ thực hiện được một vé, salutation vẫn là online.

Chuyến bay China Airline ngày 21/3/2017 đến phi trường quốc tế Taipei dự kiến 11h05 – 15h15 tức khoảng 3 giờ trên mây, do Taiwan sớm hơn Việt Nam 1 tiếng. Tha hồ anh em nhậ nhệ tâm sự. Đùng là mình tính không bằng hãng máy bay và Công ty tour tính, mặc dầu DS đã cẩn thận ca bài con cá với tour guide VN trước, là cho tui tách đoàn đi gặp người thân ở TaoYuan (Đào Viên). Máy bay delay, và Local tour guide chỉ cho tách đoàn sau khi check in hotel. Chắc họ sợ ông già lên đi của gái Đài! Mô Phật. No wifi (khoản này thì ở VN chỉ cần một ly trà đá là có mạng wifi), điện thoại roaming từ VN no work. Làm bầm chửi thề với lửa đốt trong bụng theo xe đi chợ đêm Shilin (Sĩ lâm) ném tàu hũ thối chiên dòn rồi đi ăn tối. Về đến khách sạn thì đã 22h. Báo hại bok Tiến và một cha bạn chờ hai vợ chồng DS ở sân ga mệt nghỉ mà chả thấy tăm hơi. Lỡ hẹn- lỡ dịp. Buồn ơi là buồn.

Sáng hôm sau, buồn ơi ta chào mi. Tour hẹn 9h bắt đầu khám phá Taipei. Để tránh giờ giây thun mang qua Đài từ VN, cả đoàn đã quy ước ai trễ sau 5 phút đóng phạt 50 đài tệ (khoảng 30 ngàn đồng) để gây quỹ mua trái cây cho đoàn. Trái cây Taiwan rất ngon và sạch. Chính sách họ là không nhập thực phẩm từ Mẫu quốc. Nhiều người uể oải ra xe sau giấc ngủ chập chờn vì lạ chỗ, trừ hai mẹ con bà Tàu Chợ lớn ra chậm đóng phạt 100 tệ. Cả nhà vỗ tay.

Điểm đầu tiên là thăm cửa hàng bán bột bào thai hươu của dân tộc thiểu số Thao (Thiệu) mà theo quảng cáo là đã giúp bà Tống Mỹ Linh chữa khỏi bệnh suyễn. Các bác sĩ dự đoán với căn bệnh này bà chỉ hưởng dương 50 niên, nhưng thực tế bà mất ở tuổi 109. Dân tộc Đài Loan đa phần gốc Hán, một phần do thua Mao Trạch Đông chạy qua đây với nhà họ Tưởng năm 1949, và thổ dân địa phương nói trên. Nghe nói hiện nay chỉ còn khoảng 600 người. Mặc dầu nhà nước Đài Loan có nhiều chính sách ưu tiên để khuyến khích họ tăng dân số. Như nếu một cặp thuần chủng lấy nhau mà sinh con thì chính phủ lo nuôi, lo ăn học và cha mẹ lại có thêm tiền thưởng. Vậy mà dân số vẫn thụt lùi. Điều đặc biệt là đàn ông dân tộc Thao lấy người Việt (nghe nói họ rất thích) hoặc Phi, Mã thì sanh con, nhưng lấy thuần giống thì hẳn không ra. Chính phủ ưu tiên để họ phát triển độc quyền nuôi hươu lấy bào thai làm thuốc. Khai thác linh chi rừng. Cũng nghe nói là họ rất giàu, toàn lái xe xịn, ở villa-resort. Ai còn ‘bom nổ chậm’ trong nhà thì cho làm một chuyến Đài Loan cầu duyên xem sao? Chuyện này chắc phải nhờ Bok Tiến tư vấn.

Tiếp theo tham quan đài Trung Chánh (National Chiang Kai-shek Memorial Hall), nơi tưởng niệm cố tổng thống Tưởng Giới Thạch-vị tướng có tầm quan trọng trong lịch sử hình thành hòn đảo Đài Loan.



Đài Tưởng niệm nhìn từ cổng trước, tượng đồng đặt trong nhà trắng xa xa.

Đài tưởng niệm họ Tưởng nằm ở giữa một bên là Nhà hát quốc gia (National Theater) bên kia là Trung tâm hoà nhạc quốc gia (National Concert Hall) với 89 bậc tam cấp tượng trưng cho 89 tuổi thọ của ông.

Hai bên bức tượng Cố Tổng thống có hai lính bông súng gác trong tư thế nghiêm trang 45 phút dù ruồi bu, kiến cắn.



Tượng đồng và lính gác.



Cổng trước đài Tưởng niệm.

Nghe đâu còn có bảo tàng Cố Tổng thống và bảo tàng quốc gia gần đó, lưu giữ nhiều đồ vật quý giá mang qua từ Mẫu quốc. Nhiều lần Nhà nước Trung cộng đòi lại mà chưa được. Không nhiều thời gian để khám phá khuôn viên rộng 25 hecta này. Hẹn lần sau.

Cũng đỡ tủi cho Ông, còn có chỗ vinh danh, là một trong những người có công thành lập Liên Hợp Quốc đưa Đài Loan vào Thành viên Hội đồng Bảo An. Năm 1971 Mỹ đã cướp giao lại cho Trung Hoa lục địa.

Do nhà Thanh suy yếu nhường cho Nhật vào thế kỷ 19. Khoảng 50 năm bị đô hộ, Đài Loan chịu ảnh hưởng khá nhiều nét văn hóa và kiến trúc Nhật. Ngay tòa nhà làm việc chính phủ cũng là dinh Toàn quyền xưa của Nhật. Thua trần năm 1945 họ mới trao trả lại.

Thập niên 60 thế kỷ trước Tưởng Giới Thạch quyết chí đưa kinh tế Đài Loan đi lên với số giờ làm việc 10-12h/ngày. Thực tế họ đã là Hổ trong những năm 90. Nay biến thành Rồng.

Sau cõi ngựa xem hoa khu vực Đài tưởng niệm, đoàn đến Tòa Tháp Taipei 101: 509,2m, tự hào là nhà gãi trời (gratte ciel) cao nhất thế giới từ 2004-2010, bị Đu Bai truất ngôi. Leo lên tầng 89 (tuổi thọ Cố TT) nhìn khối cầu nặng 600 tấn, gia công từ Đức, giữ thăng bằng cho tòa nhà chịu động đất và bão nhiệt đới thường xuyên vùng Đông-Bắc Á.





Tỳ Hưu: Dị đoan là đặc trưng của Châu Á, nhất là người Hoa. Nào là phong thủy, là linh vật, đất thiêng, ...Tỳ Hưu, con vật tượng trưng hao hao Kỳ Lân, không lỗ đít “in mà không out” phò hộ gia chủ làm giàu do tích mà không xả (coi chừng tiền đê chết). Xua ở trên trời đi bậy, trời võ đít bay xuống trần gian, mất đít !!

Du lịch từ Viet Nam mua tour rẻ hơn so với đi tự túc, nhờ liên kết với công ty bản địa lúc thì họ trợ xe cộ đi lại, khi thì lo ăn, nơi bán Tỳ Hưu này là một ví dụ. Dù không ai mua thì họ cũng được quảng cáo sản phẩm cách rẻ tiền. Một phương pháp marketing cần bắt chước. Ngoài ra, rẻ

nhờ mua một lần nhiều vé máy bay trong khung khuyến mãi, không trả, không đổi, khởi hành vào những giờ không thuận lợi. Khách sạn giá thỏa thuận thấp hơn nhiều so với niêm yết.

Phố cổ Thập phần (Shifen Old Street), nơi thả Lồng đèn Ước mơ, là 2 dãy phố cổ nằm trong những đoạn nổi tiếng nhất của đường ray Pingsi. Kể rằng xưa kia dân làng hay bị bọn phi về cướp bóc, giết hại. Họ dùng kế vườn không nhà trống để đối phó, lẫn lên núi cho đến khi thấy Lồng đèn bay lên báo hiệu bọn phi đã đi, họ mới quay về. Truyền thống báo hiệu điềm lành này giữ mãi cho đến nay trở thành nét văn hóa đốt đèn lồng gửi Điều ước lên trời.



22 h về đến khách sạn, lăn đùng, quên hết mọi sự thế gian: đêm thứ hai tại Đài Bắc.

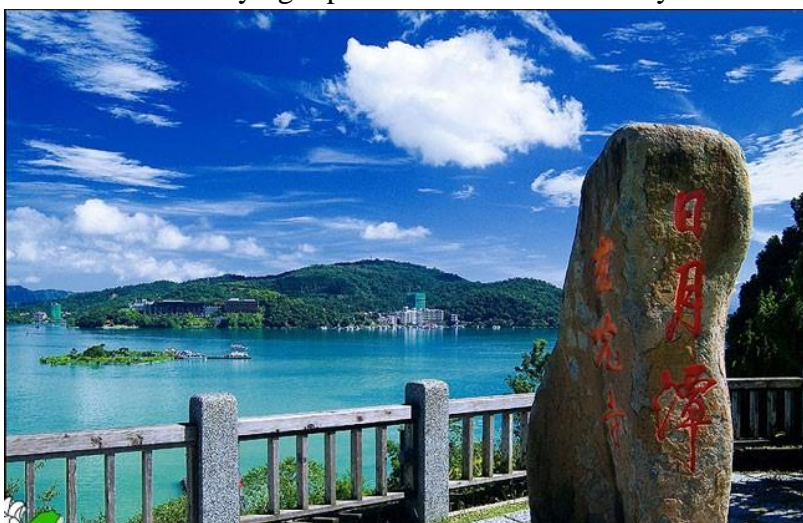
PHẦN II - CÓ AI MUA TRÀU KHÔNG

Khởi hành đi Nam Đầu (Nantou) lúc 7h sáng tham quan Nhật Nguyệt Đàm (Sun Moon Lake) tên gọi xuất phát từ hình dáng. Nghe cũng lãng mạn. Hồ lớn, thơ mộng là nguồn cảm hứng cho các nghệ nhân sáng tác. (Chưa thấy tác phẩm của nhạc sĩ Cao Nhương, chưa tin). Là điểm cần phải đến khi có cơ hội thăm xứ Đài. Tới nơi đúng giờ cơm trưa. Mất tiêu nửa ngày lác lư xe ca. Mà mỗi ngày trị giá 2 triệu VND.

Sau cơm, làm một vòng ca nô quanh hồ. Nhìn tổng quan thì giống Hồ Lắc, Banmêthuột, Daklak. Nhưng ông Du lịch Taiwan moi tiền du khách giỏi hơn ông Nhà ta.



Công ty Du lịch Đài nỏ: (nghe quen quen mùi Gò vấp) Khách sạn 5 sao ven hồ nơi Tổng thống và Phu nhân trước kia hay nghỉ phải book cả nửa năm mới có phòng.



Nam Đầu là xứ trầu cau. Tục ăn trầu cau không phải là hiếm ở Châu Á, nhưng ở Đài Loan lại khác, thói quen ăn trầu cau ở đất nước này lại rất thịnh, đến nỗi có hẳn một ngành công nghiệp sản xuất-bán trầu chuyên nghiệp cho các khách hàng có nhu cầu. Cau ở xứ Đài là mặt hàng nông sản được tiêu thụ nhiều thứ hai chỉ sau gạo. Người sử dụng thức quả này đa phần là các nam tài xế chạy đường dài cần duy trì sự tỉnh táo, một quả cau nhai sống đối với họ có tác dụng ngang

ngừa với khoảng 5-6 cốc cà phê, vì vậy, trà được cánh lái xe rất ưa chuộng. Điểm bán trà thuê các cô trẻ đẹp, ăn mặc mát mẻ câu khách tài xế dọc đường. Tài xế xe chở đoàn không ngoại lệ. Mời xem hình



Điểm kế tiếp là cửa hàng trà. Một cô dâu Việt xinh đẹp gốc Hải phòng quảng cáo các sản phẩm trà. Đến đây mới được nghe nhiều công dụng của trà nào là đắp mặt nạ làm đẹp, nhuận trường, bổ mắt,... . Nhiều dạng trà. Trà bột, trà búp, trà Ô long lên men,... Giá trị độ cao (altitude) nơi cây trà sống. Trà được trồng càng cao càng giá trị, giá cả cũng lên theo. Do tầng thấp thu hoạch 4 vụ/năm, vừa vừa 3 vụ/năm, cao chót vót 2vụ/năm. Hiện nay Saigon có món trà sữa Trân châu có lẽ bắt nguồn từ Đài Loan.



Thủ tay nghề làm bánh dứa ở Cao Hùng



Thưởng thức hải sản với bia Taiwan chợ đêm Lục Hợp thành phố Cao Hùng (KaohSiung) về đến hotel đồng hồ điểm 21h30.

Ngày cuối cùng ở hòn đảo xinh đẹp (Formosa) Taiwan

Xuất phát từ thành phố Kaohsiung lúc 9h ngày thứ sáu 24/3/2017, sau khi tranh thủ tham quan một vài thắng cảnh khu vực như Xuân Thu Các



Xuân Thu Các (Shoushan National Nature Park)



Hoa Liên đàm

Về đến chùa Phật Quang Sơn (Fo Guang Shan Buddha Museum) đúng giờ ngo. Đây là kinh đô Phật giáo Đài Loan với tượng Phật cao 120m sừng sững bên cạnh viện Phật học lớn nhất thế giới, thuộc tỉnh Kaohsiung.

Đến chợ đêm Kính Minh, Taichung (Đài Trung) đồng hồ điểm 20h. Nghe quảng cáo Luggage hiệu Eminent made in Taiwan tốt không thua Samsonite Mỹ, mà giá bèo hơn. Hai vợ chồng lục lọi khắp chợ. Không đâu bán hàng này. Hỏi dân bản địa, sau khi xem tên sản phẩm do mình sản xuất, mò smartphone rồi lắc đầu: “Sorry I don’t know.” Local tour guide tìm tìm kiếm kiếm bằng tiếng Đài phán: “About two hours by car from here, cannot”. Vợ mộng valise Đài. Về Viet Nam mua Delsey from Paris cũng tốt chán mà lại giao tận nhà.





Hình chụp cả đoàn ở Phật Quang Sơn



Cổng vào nhìn từ bên trong.

Rạng sang 25/3/2017 cả đoàn thức dậy từ 3giờ để ra phi trường quốc tế Taichung kịp chuyên bay Mandarin Airline cất cánh lúc 7giờ.

Kết thúc.

Đặc biệt trong đoàn có ba bông hoa xinh đẹp, giới giang chưa có chủ. Bác-chú nào còn con trai ế đăng ký DS giới thiệu ưu tiên cho. Đừng để mấy ông Đài gốc dân tộc Thao cuỗm mất rồi tiếc xót xa.

Trong một chuyến tham quan Trung Hoa Lục Địa năm 2004, một Local Tour Guide phán rằng Chữ Trung Quốc (Tiếng Hoa Phồn thể) còn thiếu dấu chấm ở giữa do Taiwan chưa chịu quy về thống nhất sơn hà.

Không biết khi nào quân Du đều khuyển Mỹ bật đèn xanh đây? Wait and see.

Duy Sỹ

Mùa Chay 2017